

Hr. Villy Søvnal siger så til undertegnede, at jeg overhovedet ikke ved, hvad der foregår. Men jeg kan da hilse hr. Villy Søvnal og sige, at i de godt 22 år jeg har været politimand, har min erfaring i hvert fald været, at når forældre overvold mod deres børn, bliver de straffet.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

De hjem, hvor der virkelig er gigantproblemer, og det er der i nogle hjem, og der er børn, der bliver udsat for vold, er hjem, der er så dårligt fungerende. Tror hr. Villy Søvnal virkelig, at det her hjælper et hak på de hjem? Det er jo slet ikke det, vi drøfter i denne debat.

De hjem, det vil ramme, er velfungerende familier, der opdrager deres børn, holder af deres børn, men enkelte gange kan synes, at der skal statueres et eksempel, og hvor de så revser deres børn. Det er de hjem, som denne lovgivning vil gribe dybt og inderligt ind i. Der, hvor man tæver børnene, dér, hvor man begår vold, vil det beklageligvis fortsætte. Det er vi alle imod, men det er bare en helt anden snak.

Så vil jeg godt for sidste gang appellere til Venstre og De Konservative om, at jeg i det mindste kan få et svar på, om vi kunne få dropet det her forslag. Jeg tror ikke på, at man bruger stk. 1 i § 42, men jeg tror, man bruger stk. 3, hvor man dropper forslaget, og det ville være velgørende.

Jeg vil godt appellere til dem, for hvem jeg ved det er en hjertesag, fru Tove Fergo, fru Inge Dahl-Sørensen, hr. Frank Dahlgaard og de andre, som gennem årene har brugt masser af tid på det her. Nu har vi chancen; vi får den måske aldrig igen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Fru Pia Kjærsgaard spørger: Hjælper det at lovgive? Jeg synes, man skal have blik for, hvad der er sket i de øvrige nordiske lande, hvor erfaringerne klart er, at konsekvensen af at lovgive er, at man flytter holdningen til, hvad man synes er rimeligt. Vi er også i gang med en holdningsflytning herhjemme. Vi kunne jo se af de undersøgelser, der er lavet, at stadig flere forældre vender sig imod at bruge fysisk afstraffelse som en del af opdragelsen.

Jeg tror da, det er vigtigt – og på den måde tror jeg lovgiverne spiller en rolle – at lovgiverne viser det moralske mod til at gå foran i sager som den her, for så er vi også med til at flytte

holdninger i befolkningen. Det betyder så også, at vi vil få færre sager, for når lovgivningen bliver klarere, vil vi få færre retssager, end vi har i dag.

Fru Tove Fergo konstaterede, at det at have forbudt ægtefæller at begå vold mod hinanden havde givet problemer. Jeg synes, det accentuerer behovet for, at jeg får et klart svar på mit spørgsmål: Kan vi forvente, at Venstre kommer med et forslag, der genindfører ægtefællers ret til at gå på hinanden, fordi man synes, at vi ved at ophæve den ret er gået for langt ind over tærsklen til den enkelte familie? Var det det, der lå i fru Tove Fergos udsagn om, at vi kan forvente et lovinitiativ, der fører dansk retstilstand tilbage til situationen før 1920, så ægtefæller kan få lov til at gøre med hinanden, som de vil, på grund af det, der hedder privatlivets fred, hvilket i øvrigt er et ganske interessant ord i den sammenhæng?

Var det dét, der var konklusionen af det, fru Tove Fergo spurgte om, eller hvad var det? Kan vi forvente et sådant initiativ?

Jeg skal så sige, at SF i påkommende fald vil stemme imod.

Bjørn Elmquist (RV):

Det er skiftende argumenter, sågar fra samme ordfører, man hører fra dem, der vil stemme imod det her lovforslag. Vi kan høre fra én og samme ordfører, at dette er et overflødigt lovforslag, som bare vil være et slag i luften, og samtidig får vi i selvsamme indlæg at vide, at dette er et meget farligt forslag, som vil gøre, at alle børn i Danmark bliver statens børn og ikke forældrenes børn. Et eller andet sted kan de to ting ikke hænge sammen. Dette bare være sagt som indledning.

Spørgsmålet om håndhævelsen synes jeg er ganske åbenbart. Det undrer mig, at hr. Erling Oxdam, der som advokat kan jura, kan være i tvivl om, at den selvfølgelig vil ske efter straffelovens almindelige regler, strafferetsplejen i det hele taget, politiets efterforskningspligt, og forhåbentlig vil det i langt de fleste tilfælde føre til, at det bliver sociale foranstaltninger, der iværksættes i forbindelse med et tiltalefrafald, en betinget dom, eller hvad det kan være. Men det undrer mig, at det ser ud til, at man ikke vil forstå disse ting.

Hr. Tom Behnke satte i og for sig en god standard fra starten, for han sagde, at det her handler om, at man fra barnsben af skal lære at begå sig. Hvad vil det betyde? Det vil betyde, at et